

Et in Cenaculo
venerabilis homo et
duicem comam nuncupare. **N**on
quod enim suam cenam nuncupat
admodum ducendu. Et illi quicce
fuerit alius aut chiesa est.
Nonquid domoq nō habet ad
modum ducendu et libendu. **C**
erchia de cetero et cō
fidens eos qui nō habent
Ordi dicas nobis. **I**anuas
in hoc nō laude. **S**ed qm ac
cepit a domino. qd et tradidit nob̄
qm dñs ihesu m̄ nocte fuit
hac. accepit panes et gressus
ages fregit et dñs. **H**oc eum
pus m̄ qd p̄sonob̄ tñt.
hoc facit imē cōmunitate
nē. **T**um s̄ et calix nob̄
conatur ducere. **I**n calix no
nū tēm̄ cūm̄ cūm̄ fuit.

Propterea
cōceptu
a. **R**ō
qua
cōfessu
n p̄mane
p̄m̄ cāpā
P
Dicitur
ak̄ fili
teria ne
m̄ nob̄
dom. Qd
nē **C** p̄
multa cōp.
nē m̄ do
alīmōtē
domu d̄
rām̄ d̄
R
nō d̄

ΔΑΦΝΙΔΟΣ ΕΠΙΘΑ

Λ Α Μ Ι Ο Σ.

ΘΤΡΣΙΣ ιφή ΔΑΜΟΙΤΑΣ.

Ἔρσιδι μᾶλα νέμονι σωκόντεο βωκόλθ' ἀνήρ
ώνομα Δαμοίτας, ἀγέλας ἀπονόμα κάμπωρ
ἴχνια, τὰρ οἱ βόσκορ ἀμὲν ὥρεα μακρὸν επίχροι.

Ἔτε δὲ ὁ τὰρ μορφὰς ἀγαθὸς μᾶλα ιφή νέθ' ἀκμῶν
πολλαῖς τὸν ἀφνειός μαμάλας πολλοῖς δέπε ταύροις.

Αλλὰ ἔτι συρικτᾶν μέγενος ὑπείροχθ' ἡδὲ μελικτᾶν
ἔυχετεν, τὰς παγασίδας γαρ ἔχει πόμα κράνας.
Ἄντεν, ὡς ἔχάρη Θύρσιος, χοῦτας ἀγόρευσεν:

Θ. πᾶν φίλε Δαμοίτα τὸν μετέμορφον πόδας ἔλκειε;
Ἄντιχον ὁ ἀέλιθ' φρέσκες τὸν ὄδοις ὀρόρον ἄνδρα,
Ἐντὶ δέντες ἀσυχα πάντα, τὸ καῦμα στὶ κάρτα πιάσθαι;
Ἄντιον ἀμπαυσιες πολὺ λώιον ἡπειρεία.
Τόνδι αὖ Δαμοίτας ποιῶντας ἀπαμείβετο μύσθιο:

Δ. ποτὴν φίλωε φίλα τοῖν δόμοις χαλεπάπορος ξοῖσι.
Αάφνις χθές μὲν ἐκάλει, κλιπτὸς μετὰ δάκτυλα δὲ ἐπείγω,
τὰρ δὲ ἐποιμάσθαι γαμίωρ ἐπιμάρτυρα λέκτυρων.
Καὶ στὸν ἀφεντικόν τὸν εἰτέεις πολλοὶ φίλοι ἐτάροι,
σασόμενοι μορόντα χόρον ἔρμινας μετὰ κώρων.
Αλλὰ στὶ καὶ τὸν παρέμμερον ἄνωγε, οὐ δικθά χρονίζει.

Θ. οὐδὲν μάρτυρας, οὔτι γένει γλυκορώτορον ἄλλο κεραίη.
Δάφνιν γανεῶτες ἐσιμένει γαθῆντες καὶ ἐμαυτόρων.
Ἄντιον δέ μοι οὐ δεμιτόρων ποτὸρ γάμορ ἐνθερησθείη.
Ιφή γαρ δὲ κώρηθ' ἐμεῦ ὁ πράμη τόδε πῶς φυλάξας,
τὸν πόδην ἀνάλιπθ' εἰς ὅρθ' ἔρπωρ νῦνεν ἀκανθή,
ώσει μηροῦ ἀλγεῶτες οὐδὲντες οἰεσιν ὀμαρτῆρι.
Ζεῦς ἀρα γένει μινέων, πατρὸς χόλορον ἀνόρον ἀλέσωρ,
Δάφνιδες δὲ ὥρια πάντα γένοιτο, γάμοιστες ἐνὶ τοῖσδε

σῶν χαρίπεσι κύπερος χαῖροι ηγέλη Νύμφαι ἀπασσαλί.
 Αλλ' ἄγε δεῦρο ὑπὸ τὰρ πτελεῖαν, μὴ ταεύδεο τόσον
 ἐσθίωμεντα, βραδὺς γαρ ἵωμ πόνα χώρηθε
 ἀδεὶ δρύες φαγοίτε σκιὰν Βάλλοντι θαμεῖαν,
 ηγέλη τὸ κάτακτες ὅρθε τυχόντες οὐδεὶς οὐδεῖς
 πάντα θέρβηστοστοστα, τάντα ἔταρθε
 μᾶλα δὲ ὅρης τάδε ἔρβηθεμενον ταλάρων νεοτευχῆ
 απελανδῶμεν εμάζειλον θύμιν πασι φυλάσσω.
 ταῦτα δὲ τοι δωσῶ, θάσαι φίλοι οὐδεὶς καλόντοστοστα,
 οὐκέτι μοι πρόφρωμ τομ εὐθύμηον θύμονταίσει,
 Δάφνιδε τὸν ἔρωθενος αγνοῖς κλείωμενεοντα.

Δ. Ἀρχεο τὰς γαμικᾶς θύμιναιε φίλοι, ἀρχε ἀοιδᾶς.
 ὡς θερνές ἐστι θεός, πικρὸς πεντέ Ερώτης τὰ θέλεμα,
 ὡς φοβορόντοι τότον, θύσοχοι ὡς δέπε χερες
 ταῖς κρατοράσγε φρένας Βάλλεις ἀνδρῶντε θεῶντε;

Ἀρχεο τὰς γαμικᾶς θύμιναιε φίλοι, ἀρχε ἀοιδᾶς.
 τίππις ἀρέο Δάφνιες εμόστοσον θύλιπε, πῶς τὸν Ερέθιξεν,
 λάθρης ίνα οἱ χολόωμ θάσοιαρμοιον ἐλκθετείνε,
 θῶ δὲ θύλιπε τακόμινον γελάσας, ηγέλη θεύθηστοστοστα;

Ἀρχεο τὰς γαμικᾶς θύμιναιε φίλοι, ἀρχε ἀοιδᾶς
 μή καυχῶ. Δάφνιες γαρ δέ ἀλγει φάρμακον θύρε.
 κύπερος οἱ θυμιλέοι φέρομεν γέρας θύμιν εδώκεν
 θήσεσι μὴν κεδνάμ, κάλλει δὲ ηγέλη αὐδοῖς αρίσαρ.
 τάνδιατημενοι ποθέει καπυράς έστι θώσα,
 φίληστοι πολλὸς θεάκην φέρομεν καλὸς ακέσματον θέρωτωμ.

Ἀρχεο τὰς γαμικᾶς θύμιναιε φίλοι, ἀρχε ἀοιδᾶς
 αδην μὴν δὲ θυμάτε τοῦ λατέω, ο πρώτος δέπε ποία,
 ταῖς αὖτις κύτισθε, κώρας ἀπαλᾶς πόθηθε ἀνδρί.
 πώεστιμ αὐτὸν λύκθε, φοβορόντοι, ταφυλαῖσι δέτοστοστα
 θενδρεστιμ οἱ θύμεμοι, πῦρ δὲ θύμοντο θενδροῖ.

Ἀρχεο τὰς γαμικᾶς θύμιναιε φίλοι, ἀρχε ἀοιδᾶς.
 θύλειε γαμέτρας αγαθός τις θύμος αγαθόντε λάχεις θύ.
 θύγαρος θύμοι τομ φέρωτας δέ φέρωτας πολλά,

85

Ἱνε γόνιμον Βλάσκμα φέροντας αποβλατόν εάνασσα,
κώραρ οφθίμαρ διμοδέμνιον ήμένην ἔγαμας.
οἵα γένεσι τοῖσδε διαπρέσσαι οὐδεμί^ν ἄλλα.

Ἄρχεο τᾶς γαμικᾶς ὑμίνας φίλον, ἄρχε αἰοιδᾶς.
εὗθι πελεοτιγάμοιο ὅταρ πόνα μοι δρόμον^ν ὥρας
ἔνθη, ἐμοὶ κυθέρεα τοίαρι παράκοινρ ὅπάσαι,
ἄτις σεμνὰ φέρονται ηὐλή διμύλα κωτίλλοι,
παντοίωρ δέλγατζα φέροιτ^ν ἀλγέωντε πόνωντε.
ὅλειώ ως ιροίσσω πολὺ μᾶλλον ἄμ^νολει^ν οἴλω.

Ἄρχεο τᾶς γαμικᾶς ὑμίνας φίλον, ἄρχε αἰοιδᾶς.
ἄλλα ηὐλή έκ θυμῶ τὸ ἀγάλλεο νύμφη ἔρατεν.
νυμφίον^ν ὅπι λάχεει κλέν^ν ήιθέοισιν^ν γένει^ν ἄλλοις
ξιλούρ^ν ἔλοντα διά^νωλεσον^ν κάλλοετε χάριντε.
τόσον^ν σεμνόρ^ν ἀπό^ν χροός^ν ίμορόεντ^ν αιράπται,
τόσων^ν τᾶρ^ν ἀρετᾶρ^ν άντελ^ν χόρων^ν οἴη^ν οὐκαδέ^ν.

Ἄρχεο τᾶς γαμικᾶς ὑμίνας φίλον, ἄρχε αἰοιδᾶς
ζει^ν ξά τις ζήτει^ν έταράρ^ν τᾶρ^ν οἰετέωρ^ν τοῖ^ν ἄμ^ν οἴπη^ν:
ὦ χαρίεωα κόρη τὸ μῆν^ν ήδη^ν ἄκοιτις^ν ἀκότε,
άμμας δ^ν έισέτι μνασηρει^ν δέλγασοι^ν οἴπεστη^ν.
άνταρ^ν χ^ν α^ν κύπριει^ν τοῖορ^ν πόνα μοι πόσιν^ν οὔροι,
ώς ηὐλή τᾶρ^ν περσᾶρ^ν φαίλω Βασίλιοσαρ^ν ήμ^ν ήμέν.

Ἄρχεο τᾶς γαμικᾶς ὑμίνας φίλον, ἄρχε αἰοιδᾶς.
χαίροις ω νύμφα, χαίροις οὐτώντερε γαμβρέ,
ταύτα κατά γνώμαρ^ν τοίη^ν τοίωντα τέτυκται.
όπι οὐλεῦ^ν νέου πίπται^ν λέχων^ν οὐ^ν οὐλεόντ^ν,
όπι οὐλῶρ^ν κώρας^ν οὖνται^ν λέχων^ν οὐ^ν οὐλεόντ^ν,
τερψόμιλ^ν ἄλλάλωρ^ν φίλω^ν γένη^ν οὐχένα οὐέπει.

Ἄρχεο τᾶς γαμικᾶς ὑμίνας φίλον, ἄρχε αἰοιδᾶς
ξιλέρω^ν ἀργυφέω τὸ γένεσιν^ν οὐδιομ^ν ἄσφορ^ν.
μαρμαρυγαῖς^ν σίλβαι, κάρ^ν τώνει^ν πολλά^ν δροφή^ν:
όσ^ρ ἀγαπητός^ν οὐ^ν τᾶ^ν κύπριοι^ν τέντμια τώνει^ν
οὐγίλαι, κραδίμισιν^ν οὐφείσ^ν τω^ν πυρσό^ν οὐρώτων,
χ^ν οὐ^ν οὐρό^ν τᾶ^ν γονεῦσιν^ν οὐ^ν παξηλή^ν νύμφη^ν οὐδε^ν.

Ἄρχεο τᾶς γαμικᾶς ὑμίναις φίλον, ἄρχε ἀοιδᾶς
τῶν αὐτοῦ σορ νέον ἀκοιτιε, οὐ νυμφεῖσθαι ἔωθορον δύνασθαι
ἔξιόμνησθαι τὸν καλέσαι, πάρε μὲν οὐ φαντρός γε ὑμίναισθαι.
ἴντε παπιόντες ὑμιρού χάριτες θάλαμον σορέσαντο.
Ἄντι μὲν ταρσᾶς γραφαί σων πάτεροι μάμμαι
φροντίσθασι καλόν τον μέλοντο πά λέκτρα κλείοισθαι.

Ἄρχεο τᾶς γαμικᾶς ὑμίναις φίλον, ἄρχε ἀοιδᾶς.
τάρκιασθαι θάλαροι θάλλοντα κομίσθετο ἔφασοι,
πάρεσθαισι μέμονας φέρετον ἵα χέρεασιν:
πυκνάτε ταῦτα λέχοντο προπάσετε τῶνδε γαμεώτων,
τοῖον ἀντεῖν φάμω σόματον γλυκὺ μέτζον τέντε:
ὑμιρού ἀείγων ἀνθοντο ἐκ τοῦ ἔβασι πετυχαε τε.

λήγεο τᾶς γαμικᾶς ὑμάρο φίλε, λήγε ἀοιδᾶς
νῶν ἄρα νῶν νύμφα σείχει τὰ πονεῖνα κέλθοντα,
θάλλομεν δὲ κώρωμεν σίλβοισθαι καλοὶ οἵα σελάνα.
τάνδιον γαμεῖσθαι ἀγαθοὶ ἀπασίωες προβάλλου ἀγοστοί,
θεξάρμηνός τε μιμόστοι ἀλόχω τεῦ ὄρκια πισταί,
ἴγνωμοι γλυκορώδες μρέψομεν τῷς κάρποντο ἐρώτων.

λήγεο τᾶς γαμικᾶς ὑμάρο φίλε, λήγε ἀοιδᾶς.
χαίρετε μὲν δέντε νείωμα προπαθλέετο ἀσέρεες ἄμφω,
ἴντυχία περὶ δύμοφροσών χάριτές τε ισχὴ ὥραι,
μελιχία σροφάλιγγον μόστιν λέχοντο ἀμφιπεζεύντο,
θάλατον δέτο επακμάσμοι πόθοντο ἄμαρτος ἀμαρτία,
σώματα δεσμεύων ἐραζεῖτο ηγέλη θυμός ίμάντι.

λήγεο τᾶς γαμικᾶς ὑμάρο φίλε λήγε ἀοιδᾶς.
ἴστε νεόγαμοι θάλαμον, θύρας ἔωθοντο κόδη
συγκλασθεῖτε, μαλακῆς δὲ δύμαλοι κλινθέντες δὲν ἐννέα
παύσθετε, μίσγοντες φιλικοῖσι φιλάματα ἐπεοιτι.
ισχὴ γόνιμοι γλυνηθεῖτο ὑμιρού πόνη ἐοικότα τέκνα:
οὐ πρέπει οὐπατρίδας πατερῶν ἀπέρη θύμου ἀγανῶμ.

λήγεο τᾶς γαμικᾶς ὑμάρο φίλε, λήγε ἀοιδᾶς.
ποτε μέντος δέ μελια χλωροῖς πετάλοις κομόωσθαι,
ἴριδαστοι πυκνώμαστοι οὐρείσθετο δὲν ὕρεσοι μακροῖς,

τάτιγ

τάνγ' οὐδὲ δρυτόμ^θ χαλκῶ, οὐδὲ ἄιολ^θ ἔρε^θ
οὔματ^θ θέρευμ δώμαται, τοῦτον οὐ πέταγε:
ῶς τέλεχ^θ τᾶς εὐτυχίας ὑμέωντε τεκέωντε
ἀπεμφές σείσι σε^θλεύμιον οὐτιν' ἀέλλη.

λήγεο τᾶς γαμικᾶς ὑμάρι οὐλε λήγε ἀοιδῆς.
Αλλ' ἔτι μηδένω; καὶ μόρος μὲν πεῦθεν ἀπενθέμ;
αὶ κυαόφρυσ^θ ἐρωτίς ἐμὰ τᾶς οὐκ ἐπιλάσω,
ὑωλεμέως καλέει με σφιγματα πυκνὰ χέοι^θ:

ηὐλή τέφανοι πλέκεται χάριέρι μοι δῶρον ἐσελή,
τὸν μαλακῶς πνείοντα πόθως προτὶ κρατὶ φυλάσσω,
τζίς πεψάκιστ^θ ἐνφρωμ^θ ἐρατὰ μετὰ ταῦται χορυσῶ.

Θ. ἄδηιον ὡς ποιμάρι τὸ πεδίον μέλ^θ καὶ μέλι χλωρόμ.
ἐνεδάμιλος πεῦ ἀείδοντ^θ καὶ ἄπι πλεύσορι ἀκέρ,
τόσα χάρις λιγυροῖσι ποῖς ἀπο χείλεσι λείβει.
νῶς δὲ φίλαρι σείχεις δόμοι^θ ἔξοχα θυμόρι^θ ιανείδ.
άιθι μοι θέζείη νῶς τοι σωμόιπόροι^θ θύμι,
τάχα ηὐλή τικεί πόνι^θ ἐμάρι Γαλάτειαρ^θ ίδομι.

ἵνι δέ τοι τάδε μᾶλα γέρας μόλις ἀξιορ^θ ἀδῆς,
ξῶς δὲ ολίγω^θ δώρῳ μεγάλα χάρις^θ φίλοισι.
υμφί^θ ὡς τὸ φίλως, πολὺ μᾶλλον ἐτάρα φιλάσσει
αλλ' ανώι^θ ἀπενθέμ. ἄρα μὰ Δία δεινός^θ ἐρασκή,
τὸν μὴν ἔρως δολοφοῖσι λίνοις οἴς τόσορι^θ αφέλκει:
συγνός θέ^θ ανθρώπας ηὐλή θήρια πάντα δαμάσθει.

σίτηα δὲ σίτηα νέμεο^θ δίερε λύκ^θ ἀρένι καθένδει.
εὐθάδε^θ χαὶ μελίτεια πολὺς δέπε κιοσός^θ ἐτανθέ.
ἔιτ^θ ὑμμαχει^θ ταῦται κράναρ^θ ὑπό λιασάδι^θ πέτρα,
εἰδί τι μελπόμεν^θ σύριγγι λιγυνηρό^θ ἀξῶ.

ῶς οἱ μὴν τὰ ποιαῦτα ποτ^θ ἀλλάλως ἀγόρευοι^θ
πῶμ^θ τάδε^θ ἔλεξ^θ θήδη, τάδε λοιπά^θ οὐ^θ οὐδέροι^θ ἀσῶ.
νῶς οὐδὲ ταύθισται κέλεται^θ ρόν^θ ὠκεα φεύγωμ.
ἔτ^θ οὐδενὸς γέμει^θ πρόφρωμ^θ ἄπι τοῦτο^θ θαρείης.

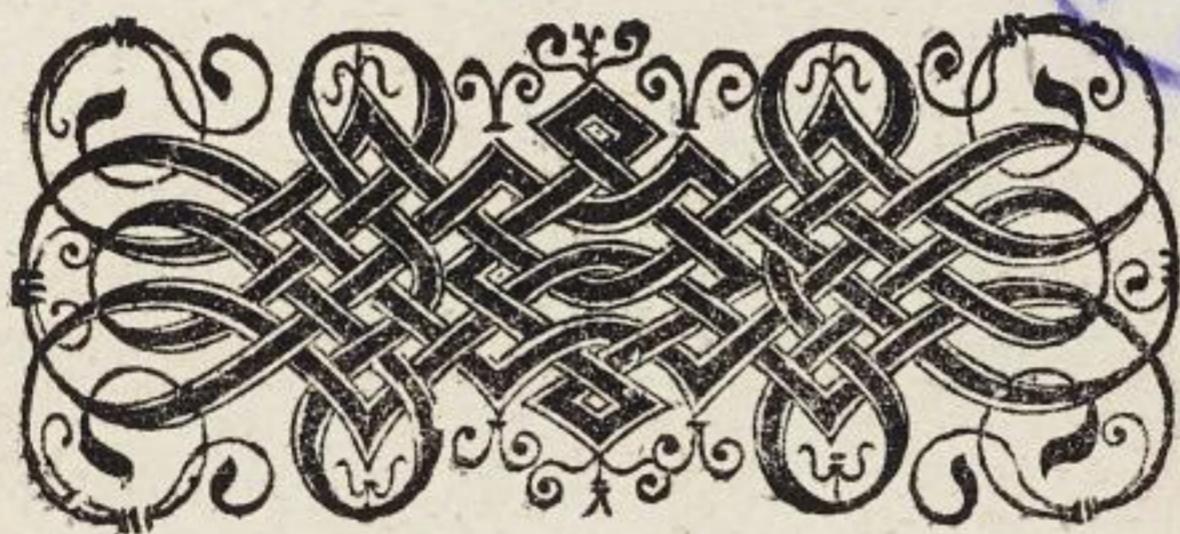
Τ Ι Λ Ο Σ.

София

София

M.
11
EΙΔΥΛΛΙΟΝ
IN NVPTIAS OR-
NATISSIMI VIRI LVCAE MA-
KELII, & honestissimæ virginis VRSVLÆ,
filiæ clariss. viri Doctoris Laurentij Ottonis, Illu-
striß. Principum Ducum Pomeraniæ &c.
Cancellarij, scriptum
ab

AND. SCHATEN
TORGGEN.

221
FRANCOFORDIÆ
CIS VIADRVM.
ANNO M. D. LXIX.

aut omisla uocem magna ex-
piravit p̄i nr̄. Et uide ob-
p̄i scilicet ēmōna afflue-
densi. Unde an̄cē dicitur
exadūso stabat. quā sit dāns
expirassit. Unde huc dicitur
dī filius erat. Nam huc dicitur
heres desiderat affuerit. ne
q̄b erat m̄tū nō dicitur.
Et merita uocis p̄ficiūta. Et
posseb̄ manū. taliter.
Et cū cēt my
cū. ermis
m̄lt̄ q̄sumt o
utlūna. eo? A
sero tēt̄ b̄m̄. cum uocem
erit q̄d ē s̄nt̄. sed uocē nō
posseb̄ alia uocē uocē nō
destituta. q̄d ip̄e s̄nt̄. q̄d uocē
deponit. Et tān̄ ad uocē
ut ad ipsiū uocē.